

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- " ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਅੱਖਰ ਹੈ , ‘ ਬਾਬਾ ’ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ , ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਓਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੋਗੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਟੈਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਮੁਲ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਕਿਸਦਾ ਵਰਸਾ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਖਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਰਿਕ ਗੁਪਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਹੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਹੀ, ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਡੂਰੇਸ਼ਨ, ਰੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਏ... ਇਹ ਰੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਅੱਖਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ... ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਭੁੱਲ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਦਾ। ਫਲਾਣਾ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ? ਫਲਾਣੇ ਦਾ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਹੁਣ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਦੀ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕਰਮ - ਕਾਂਡ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਮੱਠ ਪੰਥ ਹਨ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਨਾਂਵ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਸਭ ਦੀ ਨਈਆ ਤਾਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਡੁੱਬ ਵੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੋਈ ਖੜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 2 - 3 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੁਰਜਾ - ਪੁਰਜਾ (ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਯੋਗ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਸਹਿਜ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਮੇਕਸੀਮਮ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ -ਘੱਟ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ

ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਤ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਯ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਉਪੇਜੀਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਕੋਣ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਵਾਟਰ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤਾਂ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਜੇ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਵਣਗੀਆਂ, ਸਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਛੂਟਾਂਗੇ? ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੂਟੀਏ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਾਰਟ ਭੇਜੋ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ, ਡਾਇਰੀ ਰੱਖੋ। ਡਾਇਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਡਰ ਰਹੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਘਾਟਾ ਨਾ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਇੰਨੇ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਥੋੜਾ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਚਾਰਟ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ - ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਜਰੂਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਪਾਈ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿਚ ਆਨਰ ਹੋਏ। ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਦੇ ਝੰਡਟ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਇਸ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਟਾਈਮ ਕੱਢਕੇ ਬਗੀਚੇ ਵਿਚ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੀਮੇਲ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਜੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਭ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਜਨਰਲ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪਰਸਨਲ ਵੀ ਆਕੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੰਡੇ ਲੋਕ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਿਹਾ ਤਿੱਖਾ ਰਾਕੇਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਮੂਨ ਆਦਿ ਵੱਲ ਜਾਨ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਹੁਨਰ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਡੈਡ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਕਛੂਏ ਦੇ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕੀੜੇ ਵਾਂਗੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱ - ਭੁੱ ਕਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯੋਗ ਤਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਇਸ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਸਿਵਿਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਹਨ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਚਲਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸਾਂਤ ਸਤੋਗੁਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਭ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ, ਫਿਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ਤੱਦ ਉਹ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਵਾਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਣਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੋਡ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਮੋਖਸ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਸੰਖਿਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ

ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਤਾਂ ਅਜੂਨ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਲਪ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੁਣ ਸ੍ਰਗ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਇਹ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਠਹਿਰ ਜਾਓ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਨਹੀਂ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਨ। ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਨਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮੁਖ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਸਵੰਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਰਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋਵੇ। ਕਰੋੜਾਂ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਰਜਾਈ ਚੱਲੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਰਜਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਫੇਰ ਧਰਮ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਣ ਸਮਝਾਏ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਸੁਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਦੇਵਤਾਵਾਂ) ਦੀ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ।.. ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। 84 ਜਨਮ - ਲੈਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪਣੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ, ਸਤੋਗੁਣੀ ਬਣੇਗੀ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਟਾਈਮ ਨਿਕਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸ਼ੀ ਭਵ।

ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਗਤੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਸਾਇੰਸ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਧੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦਿਵਿਆ ਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਨਾਲ, ਯਾਦ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸ਼ੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪਲਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਹੀ ਇਮ੍ਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ :- ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਮਨਸਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ।

ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮਨਸਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ ਸੁਖ ਦੀ ਵਿੰਤੀ, ਸੁਖਮਯ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਤਬੀਯਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਸਿਰਫ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾ ਕਰੋ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ।